

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci
žalobce:

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2021, č. j. JMK 174482/2021, sp. zn. S-
JMK 165766/2021/OD/Kš,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2021, č. j. JMK 174482/2021, sp. zn. S-JMK 165766/2021/OD/Kš, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 000 Kč**, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2021, č. j. JMK 174482/2021, sp. zn. S-JMK 165766/2021/OD/Kš (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „prvostupňový orgán“), ze dne 7. 10. 2021, č. j. ODSČ-93036/21-176, sp. zn. ODSČ-93036/21-AMB/V, vypraveného dne 8. 10. 2021 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“ nebo „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupcích“), rozhodl tak, že odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí jako správné potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, a to v následujících případech:
- I. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení povinností podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, které bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 26. 8. 2020 v 9:48 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
 - II. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinností podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 29. 8. 2020 v 17:15 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
 - III. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinností podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 3. 9. 2020 ve 12:10 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
 - IV. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinností podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 4. 9. 2020 ve 20:55 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
 - V. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení povinností podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 7. 9. 2020 v 8:51 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;

- VI. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: ██████████, jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 7. 9. 2020 v 8:52 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- VII. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: ██████████, jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 14. 9. 2020 ve 23:23 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- VIII. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: ██████████, jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu výše uvedeným vozidlem spočívající v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 24. 9. 2020 v 8:13 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- IX. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: ██████████, jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 27. 9. 2020 v 17:43 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- X. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: ██████████, jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 8. 10. 2020 ve 13:06 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- XI. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: ██████████, jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu výše uvedeným vozidlem spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála

- Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 10. 10. 2020 ve 14:40 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- XII. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála-Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 21. 10. 2020 v 9:41 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- XIII. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 18. 11. 2020 ve 22:59 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- XIV. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 29. 11. 2020 ve 22:52 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- XV. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 15. 12. 2020 v 8:36 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;
- XVI. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívající v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 6. 1. 2021 v 16:09 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil;

- XVII. jako provozovatel vozidla tov. zn. Alfa Romeo, RZ: [REDAKCE], jímž došlo k porušení pravidel silničního provozu spočívajícímu v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, majícímu znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jež bylo zjištěno Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Parkoviště třída Generála Píky (u budovy na adrese třída Generála Píky 9) v Brně dne 6. 1. 2021 v 16:09 hod; řidič vozidla, který není znám, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z vodorovné dopravní značky „*Sikmé rovnoběžné čáry*“ (č. V 13) tím, že na plochu vyznačenou touto dopravní značkou vjel a zastavil.
3. Za shora popsané přestupky uložil prvostupňový orgán žalobci podle § 125f odst. 4 ve spojení s § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu a § 35 písm. b) a § 41 odst. 1 a 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), pokutu ve výši 1 750 Kč. Povinnost uhradit náklady řízení prvostupňový orgán žalobci neuložil, neboť o shora uvedených přestupcích provozovatele vozidla mělo být konáno společné řízení spolu s dalšími přestupky v řízení vedeném pod sp. zn. ODSC-68978/20-SPA/V, v němž žalobci povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč již uložena byla.

II. Napadené rozhodnutí

4. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, které bylo tomuto orgánu doručeno dne 1. 11. 2021. Žalovaný nejprve zkoumal přípustnost a včasnost odvolání. Přitom dospěl k závěru, že odvolání je přípustné. Žalobce podal dne 1. 11. 2021 prostřednictvím elektronické pošty tzv. blanketní odvolání, které do 5 dnů doplnil o podpis. Prvostupňový orgán nevyzval žalobce k doplnění odvolání proto, že je z předchozích zkušeností zřejmé, že se ze strany žalobce jedná o opakovanou obstrukci, neboť žalobce opakovaně podává blanketní odvolání, k jejichž doplnění je opakovaně vyzván. Žalobce je tedy o náležitostech odvolání z předchozích řízení náležitě poučen.
5. Žalovaný přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně v celém rozsahu, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž rozpor s právními předpisy neshledal. Na základě oznámení policie o spáchání přestupku nezjištěnou osobou prvostupňový orgán zaslal žalobci jako provozovateli vozidla v souladu s § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu výzvy k podání vysvětlení, k čemuž mu stanovil lhůtu určenou zákonem. Žalobce ve stanovené lhůtě obstrukčním jednáním uvedl řidiče vozidla, kterým se nepodařilo spáchání přestupku prokázat anebo se jednalo o zjevně neexistující osoby. Proto bylo s žalobcem jako s provozovatelem vozidla zahájeno řízení o přestupku provozovatele vozidla, v jehož rámci vydal prvostupňový orgán rozhodnutí o přestupcích.
6. Dle žalovaného byly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o přestupcích podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. V řízení bylo bezpečně zjištěno, že žalobce je provozovatelem vozidla. Současně správní orgán I. stupně dostatečně prokázal, že žalobce porušil ustanovení zákona o silničním provozu, v důsledku čehož spáchal správní delikt (nyní přestupek) kladený mu za vinu. Tyto skutečnosti má žalovaný na základě podkladů obsažených ve správním spisu a na základě podkladů, jež shromáždil správní orgán I. stupně, za prokázané.
7. Uloženou sankci (pokutu v celkové výši 1 750 Kč) pak žalovaný považoval za zcela přiměřenou a odůvodněnou. Žalovaný neshledal důvody pro mimořádné snížení výměry pokuty. Žalovaný uzavřel, že rozhodnutí o přestupcích splňuje obsahové náležitosti podle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“) a je zcela v souladu s právními předpisy. Z toho důvodu odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí jako správné potvrdil.

III. Žaloba

8. V žalobě byly namítány následující žalobní body. Předně žalobce namítal, že nebyl správními orgány vyzván k doplnění odvolání. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí včasné a přípustné odvolání, které neobsahovalo odvolací důvody (tzv. blanketní odvolání). Žalobce nebyl k doplnění odvolacích důvodů vyzván a žalovaný rovnou vydal napadené rozhodnutí. Takový postup žalovaného je dle žalobce v rozporu s judikaturou správních soudů a proto napadené rozhodnutí je tak nezákonné.
9. Dále žalobce argumentoval tím, že řízení vedené pod sp. zn. ODSČ-93036/21-AMB/V mělo být spojeno do společného řízení se správním řízením označeným sp. zn. ODSČ-68978/20-SPA/V a v souladu se zásadou absorpce měla být uložena pouze jedna pokuta a jeden správní poplatek. Správní orgány pochybily, pokud uvedená řízení nepojaly do společného řízení.
10. Žalobce rovněž správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že dostatečně nezjišťoval, zda se údajných přestupků dopustili řidiči, jejichž totožnost mu oznámil. V některých případech nebyli sdělení řidiči obesláni vůbec, v jiných případech pouze jednou. Podle názoru žalobce pouze jedno obesláni řidiče nemůže být považováno za dostatečné zjišťování. Správní orgán I. stupně měl dále pochybit v tom, že před vydáním rozhodnutí o přestupcích neprovedl dokazování. Ačkoliv bylo ústní jednání nařízeno na termín 17. 8. 2021, dokazování vůbec neproběhlo.
11. Vedle toho žalobce brojil proti naplnění formálního znaku přestupku. Vodorovná dopravní značka č. V 13 „*Sikmé rovnoběžné čáry*“ označuje plochu, do které je zakázáno vjíždět pouze, pokud to není nutné k objíždění. Touto výjimkou se ale správní orgány odmítly zabývat. Kromě toho předmětný zákaz platí pouze pro vjíždění do plochy, přičemž rozhodným okamžikem je tak právě okamžik vjíždění do plochy. Ze správního spisu vyplývá, že veškerá dokumentace proběhla až v době, kdy se vozidlo již nějakou dobu na ploše nacházelo. Nijak tedy nevyovídá o situaci v okamžiku vjíždění do plochy.
12. Provozovatel vozidla za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu odpovídá, pokud bylo porušení pravidel zjištěno za pomoci automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích anebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání. V posuzovaném případě je nezjištěnému řidiči kladeno za vinu porušení povinnosti nevjíždět do plochy vyznačené dopravní značkou č. V 13. Nejde tedy o neoprávněné zastavení nebo stání. Současně strážníky nelze považovat za automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.
13. Konečně se žalobce domáhal moderace uložené pokuty. Ačkoliv prvostupňový orgán neshledal žádnou přitěžující okolnost, přesto uložil pokutu nad spodní hranicí zákonné sazby. Žalobce navrhl, aby soud od pokuty upustil nebo ji alespoň snížil.
14. Na základě výše uvedeného žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňového orgánu, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně po žalovaném požaduje uhradit náklady soudního řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

15. Ve vyjádření ze dne 19. 4. 2022 žalovaný sdělil, že s podanou žalobou nesouhlasí a napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalobce podal blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupcích a všechny námítky, které nyní uvádí v žalobě, mohl uplatnit již v rámci odvolání. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014-43, podle kterého není cílem správního soudnictví nahrazovat řízení před správním orgánem.
16. K jednotlivým žalobním námítkám zaujal žalovaný následující stanovisko.

17. Žalovanému je z jeho vlastní úřední činnosti známo, že žalobce postupuje ve správním řízení tak, že opakovaně podává blanketní odvolání, k jejichž doplnění je opakovaně vyzván. Tudíž je bez pochyb s náležitostí odvolání velmi dobře obeznámen. Výzvy k doplnění adresované žalobci obvykle neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení; naopak rozehrávají mezi zmocněncem žalobce a správním orgánem písemný „ping pong“, jenž prodlužuje řízení. Setrvání na požadavku vždy nového a totožného poučování by se tak jevilo jako formalistické a neefektivní.
18. K námitce nevedení společného řízení žalovaný konstatoval, že tuto mohl žalobce uplatnit již v odvolání. Žalovaný vychází z odůvodnění rozhodnutí o přestupcích, ve kterém správní orgán I. stupně při stanovení výše sankce přihlížel právě k předchozím řízením s žalobcem. Pokud jde o postup správních orgánů po sdělení totožnosti řidiče, prvostupňový orgán obeslal řidiče nalezené v registru obyvatel. Tito vždy sdělili, že vozidlo neřídili. Případně bylo zjištěno, že se jedná o „renesanční malíře“ či fiktivní seriálové postavy nebo je správnímu orgánu z úřední činnosti známo, že se jedná o osobu fiktivní. V jednání žalobce lze spatřovat obstrukční taktiku a jde tedy o zneužití práva. V takovém případě lze věc ihned odložit.
19. Co se pak namítané absence dokazování týče, dne 17. 8. 2021 správní orgán I. stupně provedl dokazování mimo ústní jednání, ke kterému se žalobce dostavil. Odmítl však podepsat protokol a byl vyveden strážníky městské policie.
20. Ohledně naplnění formálních znaků přestupku žalobce uvedl, že pokud není na vodorovnou dopravní značku dovoleno vjet nebo nad ní zasahovat, není na ní zcela pochopitelně možno zastavit a stát. Podmínky pro odpovědnost provozovatele vozidla tak byly splněny. Z fotodokumentace, která je součástí správního spisu, je režim úseku platnosti dopravní značky jednoznačně patrný.
21. Pokud jde o argumentaci žalobce, že k porušení povinnosti stanovené vodorovnou dopravní značkou č. V 13 nedojde, pokud vozidlo na dané ploše pouze stojí (nedošlo k jeho vjezdu na plochu), odkázal žalovaný na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 6. 2017, č. j. 57 A 21/2017-43, podle kterého pojem stání z jazykového hlediska implikuje, že aby vozidlo mohlo na určitém místě stát, musí na něj nejprve vjet. Je tedy třeba jej vnímat jako závažnější formu pouhého vjetí. Obdobně podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 324/2016-46, představuje vjíždění na plochu předpoklad k následnému stání.
22. Konečně žalovaný doplnil, že uloženou sankci považuje za zcela přiměřenou a odůvodněnou vzhledem k přitěžujícím okolnostem stanoveným v § 40 přestupkového zákona.

V. Replika žalobce

23. V replice ze dne 19. 5. 2022 žalobce uvedl, že na podané žalobě trvá. Je toho názoru, že správní orgán I. stupně byl povinen jej k doplnění odvolacích důvodů vyzvat. Nezáleží, jakou procesní strategii žalobce zvolil. K doplnění odvolání je nutno vyzvat vždy. Žalobce nemohl své námitky uplatnit v odvolání právě proto, že nebyl k doplnění odvolacích důvodů vyzván.
24. Současně žalobce zdůraznil, že v řízení o přestupku se nepoužije koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 s. ř. Navíc institut sloučení do společného řízení a zásadu absorpce měl správní orgán I. stupně uplatnit z úřední povinnosti, aniž by jej na to musel žalobce výslovně upozorňovat.
25. Žalobce dále nesouhlasí s názorem žalovaného o možnosti nepřihlížet k hromadným podáním. Dle platné judikatury správních soudů je hromadné podání platným podáním, ke kterému nelze nepřihlížet. Právě tak žalobce nesouhlasí s tím, že sdělení známého řidiče je zneužitím práva; i známé osobnosti totiž mohou řídit motorová vozidla. Kromě toho v některých případech byly sděleny údaje o řidičích, se kterými již prvostupňový orgán

v minulosti vedl správní řízení. Ve věci údajného přestupku ze dne 26. 8. 2020 byl řidič obeslán pouze jednou, v jiných případech správní orgán I. stupně řidiče vůbec neobeslal. Ačkoliv žalobce ve dvou případech uvedl jako řidiče vozidla sám sebe, prvostupňový orgán ho jako řidiče vůbec nekontaktoval a věc odložil.

26. Na den 17. 8. 2021 sice dokazování nařízeno bylo, avšak neproběhlo. To plyne jak z protokolu o dokazování, tak z přiloženého audiozáznamu.
27. Žalovaný zcela účelově ignoruje skutečnost, že na dopravní značku č. V 13 je zakázáno vjíždět jen za určitých okolností. Pro zachování zásady *in dubio pro reo* leží důkazní břemeno na straně žalovaného (prvostupňového orgánu), aby prokázal, že se nejednalo o např. objíždění.
28. Porušení zákazu vjíždění automaticky neznamená též porušení zákazu stání; dopravní značka č. V 13 o zákazu stání nic nehovoří. Navíc vozidlo se v místě značky nemusí vyskytnout pouze v důsledku vjetí. Aby bylo prokázáno, že došlo k porušení povinnosti plynoucí z této dopravní značky, musel by mít správní orgán důkaz, že na místo vozidlo vjelo, a že to nebylo nutné k objíždění ani k vjíždění/vyjíždění na/z místo ležící mimo pozemní komunikaci. Na takové zjišťování skutkového stavu však správní orgány zcela rezignovaly.
29. Konečně uložená sankce je zcela zjevně nepřiměřená proto, že správní orgány rezignovaly na polehčující okolnosti a zabývaly se pouze okolnostmi přitěžujícími. Za polehčující okolnost přitom lze považovat, že v důsledku údajných přestupků nenastala dopravní nehoda ani jiná škoda ani nevzniklo žádné nebezpečí.

VI. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

30. Ze správního spisu se podává, že na základě oznámení podezření ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu Městskou policií Brno (ve správním spisu je založeno celkem 17 takových oznámení) doplněných fotografiemi místa spáchání přestupků vyzval správní orgán I. stupně žalobce jako provozovatele vozidla k úhradě částky 17x 500 Kč. Těmito výzvami správní orgán I. stupně zároveň žalobce poučil ve smyslu § 125h odst. 5 až 7 zákona o silničním provozu.
31. Nato žalobce ve stanovené lhůtě sdělil správnímu orgánu I. stupně totožnost řidičů vozidel v okamžiku spáchání přestupku. Proto prvostupňový orgán předvolal k podání vysvětlení následující osoby: [REDAKCE]
[REDAKCE] Jelikož žádná z kontaktovaných osob nevedla, že by v době spáchání přestupku vozidlo řídila, a správní orgány žádné jiné okolnosti odůvodňující zahájení řízení proti řidiči vozidla nezjistily, správní orgán I. stupně věc ve všech případech odložil.
32. Následně oznámením ze dne 26. 7. 2021 zahájil prvostupňový orgán s žalobcem správní řízení o přestupku provozovatele vozidla. Přitom žalobce informoval o provedení dokazování mimo ústní jednání, k němuž se žalobce dostavil (to plyne jak z úředního záznamu ze dne 17. 8. 2021, tak z protokolu z téhož dne). Poté bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podal žalobce prostřednictvím e-mailu blanketní odvolání, jež v zákonné lhůtě doplnil o vlastnoruční podpis. V návaznosti na to vydal žalovaný napadené rozhodnutí, které je v současné době předmětem soudního přezkumu.

VII. Posouzení věci krajským soudem

33. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

34. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel soud ze správního spisu předloženého žalovaným.
35. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
36. Žaloba je **důvodná**.
37. Z podané žaloby je zjevné, že žalobce spatřuje v postupu správních orgánů vícero pochybení. Předně však namítal, že postup žalovaného (resp. prvostupňového orgánu), který jej nevyzval k doplnění odvolacích důvodů, je v rozporu se zákonem. Ostatní žalobní námitky žalobce uplatnil v žalobě pouze proto, že je nemohl řádně vznést v průběhu odvolacího řízení před žalovaným. Krajský soud se tedy v kontextu této žalobní argumentace nejprve zabýval tím, zda měly správní orgány povinnost žalobce k doplnění odvolání, resp. odvolacích důvodů, vyzvat či nikoliv.
38. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobce podal prostřednictvím e-mailu ze dne 1. 11. 2021 tzv. blanketní odvolání (odvolání, v němž absentují konkrétní odvolací námitky), které následně dopisem ze dne 8. 11. 2021 ve lhůtě podle § 37 odst. 4 s. ř. doplnil o svůj vlastnoruční podpis. Právě tak není ve věci sporné ani to, že správní orgány žalobce k doplnění blanketního odvolání nevyzvaly (oba účastníci shodně konstatují, že k výzvě k doplnění odvolacích důvodů nedošlo a stejný závěr plyne rovněž z předloženého správního spisu, v němž není žádná výzva k doplnění odvolacích důvodů založena). Naopak předmětem sporu je to, jestli je třeba postup podle § 37 odst. 3 s. ř. v případě podání blanketního odvolání uplatnit vždy. Jinými slovy, v posuzované věci jde o to, zda je správní orgán v každém jednotlivém případě navzdory skutečností známým z vlastní úřední činnosti povinen účastníka řízení k doplnění odvolání vyzvat a stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu, anebo zda za určitých okolností lze od této procedury upustit.
39. Nejprve krajský soud předestře rozhodnou právní úpravu. Náležitosti odvolání upravuje § 82 odst. 2 s. ř., podle něhož: „*Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. [...]*“
40. Podle § 37 odst. 2 s. ř.: „*Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. [...]* Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“
41. Podle § 37 odst. 3 s. ř. platí, že: „*Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“
42. Při posouzení žalobní námitky krajský soud vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu, který se otázkou aplikace postupu podle § 37 odst. 3 s. ř. v případě podání blanketního odvolání opakovaně zabýval. Proto k této problematice existuje poměrně obsáhlá judikatura. Za klíčový lze v tomto směru označit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53 (rozsudek je dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém tento soud konstatoval, že: „*Správní řád (č. 500/2004 Sb.) přijal jinou konstrukci odvolacího přezkumu, než kterou znal předchozí správní řád (č. 71/1967 Sb.). Zvýšil totiž odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumáváno – s výjimkou skutečností, které je povinen zkoumat bez ohledu na obsah odvolání (srov. č. 1580/2008 Sb. NSS). Podle § 89 odst. 2 správního řádu totiž odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených*

v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak. [...] Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplyvajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS).“

43. Na tyto závěry Nejvyšší správní soud navázal v řadě svých dalších rozhodnutí, např. v rozsudku ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67, ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014-43, ze dne 27. 10. 2015, č. j. 6 As 292/2014-34, či ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28. V prvně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud mj. uvedl, že: *„Nejvyšší správní soud jasně vyjádřil, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplyvajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek.“*
44. Tento právní názor je zachováván i v současné judikatuře Nejvyššího správního soudu, z níž lze odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33, ze dne 20. 3. 2019, č. j. 6 As 248/2018-34, ze dne 6. 6. 2019, č. j. 7 As 68/2019-33, či ze dne 27. 8. 2020, č. j. 4 As 55/2020-31.
45. Pokud správní orgán nepostupuje dle citované judikatury a neučiní kroky pro odstranění vad odvolání podle § 37 odst. 3 s. ř., jedná se o vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34).
46. Současně z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že chybějící důvody odvolání nemůže nahradit či doplnit ani aplikace § 82 odst. 2 s. ř., neboť toto ustanovení upravuje, že v případech, kdy odvolatel neuvede, v jakém rozsahu rozhodnutí správního orgánu napadá, platí, že napadá rozhodnutí jako celek, tedy všechny jeho výroky. Jedná se však o právní úpravu dopadající na případy nedostatečně vymezeného rozsahu odvolání, a tedy je zjevné, že se netýká situací, kdy v odvolání chybí rovněž jakékoli tvrzení či zdůvodnění nezákonnosti nebo nesprávnosti vydaného správního rozhodnutí nebo jemu předcházejícího správního řízení. (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2022, č. j. 6 As 413/2020-33).
47. Ve svém rozsudku ze dne 10. 12. 2021, č. j. 10 As 282/2019-39, přitom Nejvyšší správní soud zdůraznil, že: *„[o]dvolání jako řádný opravný prostředek je plně v dispozici toho, kdo jej podal. Je to odvolatel, který má vymezit, s jakým okruhem otázek se má odvolací orgán vypořádat v souladu s příslušnou právní úpravou; nikdo jiný jej proto nemůže nahradit. Řada skutkových otázek a v návaznosti i právních otázek, které je třeba řešit, totiž může být známa po přečtení odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pouze odvolateli. Při podání blanketního odvolání bez uplatnění jakýchkoli právních nebo skutkových námitek je proto v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu povinností správního orgánu přezkoumat v zásadě toliko soulad napadeného rozhodnutí a řízení s právními předpisy. Věcnou správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71, ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014-43, ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39, či ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28. Z § 89 odst. 2 správního řádu nelze v žádném případě*

dovozovat, že byl žalovaný jako odvolací správní orgán povinen vyhledávat všechny obranné námitky, kterými stěžovatelka brojila proti obvinění z přestupku v řízení před magistrátem, a s těmi se detailně vypořádávat jako s odvolacími námitkami (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33).“

48. Ve světle citované judikatury, která je zcela ustálená, shledal krajský soud námitku žalobce důvodnou. Krajský soud uzavírá, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 s. ř., je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 s. ř. tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
49. Pokud žalovaný ve vyjádření k žalobě poukazoval na skutečnost, že je mu ze své vlastní úřední činnosti známo, že žalobce pravidelně podává blanketní odvolání, k jejichž doplnění je opakovaně vyzván, krajský soud konstatuje, že ani tato skutečnost nemůže na výše uvedeném závěru nic změnit. Nápravný postup podle § 37 odst. 3 s. ř. je obecně třeba aplikovat vždy, bez ohledu na skutkové okolnosti případu či zvolenou procesní strategii. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém recentním usnesení ze dne 4. 5. 2023, č. j. 5 As 69/2022-17: „§ 37 odst. 3 správního řádu nenechává správnímu orgánu žádný prostor pro vlastní uvážení, zda vadu podání bez dalšího „přejde“, či aktivně vyzve podatele k odstranění vady (či mu jinak pomůže s jejím odstraněním). Správní orgán musí v tomto ohledu být aktivní, tedy musí odvolatele vyzvat k odstranění vad či mu s jejich odstraněním jinak pomoci, a to bez ohledu na to, zda se domnívá, že podatel o vadě ví, či nikoliv. K tomu Nejvyšší správní soud doplnil, že: „Své povinnosti je správní orgán zproštěn pouze, pokud vadné podání představuje abuzivní jednání; vědomost o tom, jak učinit podání bezvadné přitom je jen jedním z mnoha možných indikátorů svědčících o obstrukční praxi. [...] Pouhá opakovanost blanketního odvolání v různých řízeních ani vědomost zástupce žalobce o tom, jak učinit podání bezvadně, nepostačuje k závěru, že by skutečným účelem těchto podání byla obstrukce řízení či jiné zneužití práva.“
50. Pro úplnost pak krajský soud dodává, že závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2015, sp. zn. 6 As 262/2015, na něž žalovaný odkazoval ve vyjádření k žalobě a stavěl na nich svou procesní obranu, nejsou v projednávané věci aplikovatelné. Tyto dopadají na zcela specifickou procesní situaci, kdy žalobce podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení Krajského soudu v Praze vydaném v rámci soudního řízení správního. Nejvyšší správní soud v této věci nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel veden snahou vést „spor pro spor“. Vznesené námitky *prima facie* nemohou být důvodné – stěžovatel užívá institutu správní žaloby jako náhrady za kasační stížnost, tedy aby napadl u jednoho krajského soudu rozhodnutí jiného krajského soudu, případně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, přičemž tyto své úkony dále řetězí. K takové ani obdobné situaci v posuzované věci rozhodně nedošlo. Závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v odkazovaném usnesení proto nejsou přílehlavé a v posuzované věci je nelze použít.
51. Zbývajícími žalobními námitkami se již zdejší soud nezabýval, neboť by jejich vypořádání bylo za daných okolností nadbytečné. Tyto námitky totiž může žalobce uplatnit v rámci dalšího řízení před žalovaným. Krajský soud by posouzením těchto námitek předjímal posouzení žalovaného, což by bylo v rozporu s principem subsidiarity správního soudnictví (§ 5 s. ř. s.).

VIII. Závěr a náklady řízení

52. Po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, shledal krajský soud žalobní námitku týkající se absentující výzvy k doplnění odvolání důvodnou, proto mu nezbylo, než napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez jednání zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

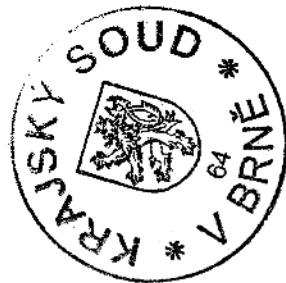
53. V dalším řízení je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem krajského soudu. Žalovaný je v pokračujícím řízení povinen podle § 37 odst. 3 ve spojení s § 93 odst. 1 s. ř. vyzvat žalobce k doplnění odvolacích důvodů a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu (§ 86 odst. 2 s. ř.).
54. O nákladech řízení soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení pouze za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. listopadu 2023

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Karolina Marešová